

ΑΞΙΟΤΗΡ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Εντός . . . . Δραχ. 22.
Εκτός . . . . . 26.

Διά τας Διατριβὰς τὸν σίχ. λ. 26
Διά τὰ Δικαστικά τὸν σίχ. λ. 18
Διά τὰς Εἰδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 19 Ὀκτωβρίου 1857.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ.

Ἐν τινι τῶν προλαβόντων φύλλων τοῦ Ἀστέρου οὐμιλοῦντες περὶ τῆς ἐν Ἐρμουπόλει ἐκπαιδεύσεως, εἴπομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ σκανδαλώδους τρόπου, καθ' ὃν ἐμπορευόνται τινες τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχομένων παιδῶν, ἐλπίζοντες, ὅτι αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν ἐκεῖναι, ὧν τὴν ὀρθότητα ὠμολόγησαν πάντες οἱ φρόνιμοι πολῖται, ἤθελον καταστήσειν αὐτοὺς προσεκτικωτέρους εἰς τὴν ἐξασκῆσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν ἐπαγγέλματος, καὶ ἤθελον ἐξαλείψειν τὸ σκάνδαλον.

Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ματαία ἀπέβη ἡ ἐλπὶς ἡμῶν
ὡντη καὶ μόνον εἶδομεν ἀποτελέσμα, ὅτι εἰς τῶν Κυρίων τούτων οὐ μόνον ἡμᾶς ἀπεστέρησε τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ γαιρετισμοῦ του, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἀθώους ἠπέληψε νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ ἐκδικηθῇ, πολλὴν ἀποδίδων βαρύτητα εἰς ἑαυτὸν, καὶ ἀγνοῶν, ὅτι πάσχει τὸ τῆς ἐρίφου τοῦ μύθου, ἧτις ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ἀσφαλτοῦς ἐλοιδορεῖ τὸν διαβαίνοντα λύκον. Ἀνάγκη πᾶσι λοιπὸν νὰ προβῶμεν εἰς ἐξηγήσεις σαφεστερας, ὡς φωτίσωμεν τὴν Κυβέρνησιν πρὸς διόρθωσιν ἐνὸς ἀτόπου, ὅπερ οὐσιωδῶς προσβάλλει αὐτὴν, ὡς δῆθεν προτιθεμένη νὰ καταστρέψῃ τὰ ἐν Ἐρμουπόλει ἰδιωτικὰ Ἐκπαιδευτήρια, ὧν ἡ ὠφέλεια ἀπεδείχθη πραγματικὴ ἐν πολλοῖς ἡδῆ ἔτεσιν. ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι ἡ φωνὴ ἡμῶν αὕτη δὲν θέλει ἀποβῆ ἄνωφελής, ὡς ἡ πρώτη· διότι τότε μὲν ἀπετάθημεν πρὸς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ἀταμικὸν αὐτῶν συμφέρον θυσιάζοντες τὰ πάντα, καὶ ἀρχὴν ἔχοντας τὴν «παράδεισος, καὶ ἀπ' αὐτὰ ἐγὼ δὲν χαμαπαρίζω» νῦν δὲ ἀποτεινόμεθα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἧτις προ παντὸς ἄλλου ὀφείλει νὰ φροντίξῃ περὶ

συντηρήσεως τῶν καλῶς ἐχόντων, καὶ περὶ τῆς ἰδίας αὐτῆς ὑπολήψεως, οὐσιωδέστατα προσβαλλομένης.

Πρὸ πολλοῦ, ὡς γνωστὸν, ὑπάρχουσι ἐνταῦθα δύο Ἰδιωτικὰ Ἐκπαιδευτήρια, ἅτινα διωργανισμένα κατὰ τὸν τύπον τῶν δημοσίων Ἑλλ. Σχολείων καὶ Γυμνασίων, καὶ ἰδίως προωρισμένα εἰς διδασκαλίαν νέων, προτιθεμένων νὰ διατρέξωσιν ἐμπορικὸν στάδιον, συντηροῦνται διὰ τῶν διδασκτρων, ἅτινα λαμβάνουσι παρὰ τε τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν καὶ τῶν λεγομένων ἐξωτερικῶν, τούτεστι τῶν ἐνοπιῶν, οἵτινες διδασκόμενοι μόνον ἐν αὐτοῖς ἔχουσι τὴν λοιπὴν αὐτῶν διαίταν ἐν ταῖς πατρῷαῖς οἰκίαις. Ἐπιτηροῦνται δὲ τὰ Ἐκπαιδευτήρια ταῦτα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τε τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τῆς Ἐφορίας τοῦ Γυμνασίου, καὶ περιέχουσι τοὺς ἀναγκαίους Καθηγητὰς καὶ Διδασκάλους, δι' οὓς δαπανῶσι κατὰ μῆνα ἕκαστον Δραχμὰς 3,000 περίπου.

Ἀνώτερον τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τούτων τὸ Β. Γυμνάσιον, ἐχρησίμευε μάλιστα εἰς διδασκαλίαν τῶν ἰδίως τὴν Ἑλληνικὴν Φιλολογίαν καὶ τὰ ἄλλα ἐγκύκλια μαθήματα διδασκομένων, οἵτινες ἀποροῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐρισκὸν ἐν αὐτῷ δωρεάν τὴν προσήκουσαν ἐκπαίδευσιν, ἐνῶ οἱ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ διδασκόμενοι κατέβαλλον διδάκτρα 10—40 Δραχμὰς κατὰ μῆνα ἀναλόγως τῆς τάξεως, εἰς ἣν ἐδιδάσκοντο. Καὶ οὕτως ἀμφοτέρω, τὰ τε ἰδιωτικὰ καὶ τὰ δημοσία ἡχημαζον καὶ προήγοντο θαυμασίως, ἀμιλλώμενα πρὸς ἀλλήλα, καὶ τελειοποιούμενα βαθμηδόν. Τὸ ἐν μάλιστα ἐξ αὐτῶν εἶχε κακάντησιν πολλοῦ λόγου ἀξίον, καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν Σχολειακὸν ἔτος περιεῖχε 303 μαθητὰς, ἐξ ὧν οἱ 70 ἦσαν ὑπότροφοι.

Ἄλλ' ἐνῶ οὕτω καλῶς συντηροῦντο καὶ προήγοντο ἀμιλλώμενα τὰ ἰδιωτικὰ ταῦτα Ἐκπαιδευτήρια, ἡ Κυβέρνησις παρενέβη, οὕτως εἶπεν, εἰς τὴν ἀμιλλαν αὐτῶν λιαν ἀτόπως· καὶ διὰ τῆς παρεμβάσεως ταύτης ἐπῆνευχε καταστρεπτικὴν πληγὴν κατ' ἀμφοτέρων, ἧτοι μὴ προῖδουσα τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς παρεμβάσεως αὐτῆς, ἢ ὅπως δῆποτε ἐξαπατηθεῖσα

διὰ τοῦτο ἐνόσω μένει καιρὸς πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ, νομίζομεν χρέος ἡμῶν νὰ καταδείξωμεν αὐτὸ, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον μὲν ἡ Κυβέρνησις, ὅταν ζηλοτυποῖσασα πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ Ἐκπαιδευτήρια, ἠθέλησε νὰ προσθεσῇ εἰς τὰ Φιλολογικὰ τοῦ Γυμνασίου μαθήματα καὶ Ἐμπορικὰ, ὅσα καὶ ὁποῖα ἐδιδάσκοντο καὶ ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις· ἐπειτα δὲ ἐπέτρεψεν εἰς ἓνα τῶν Καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου, τὸν Κύριον Ν. Πιερτῆν, νὰ δεχθῇ ὑποτρόφους μαθητὰς ἐκ τῶν ἐξωθεν ἐρχομένων, ὅπως μαθητεύωσιν ἐν τῷ Γυμνασίῳ. Τὶ λοιπὸν προῆλθεν ἐκ τούτου; διὰ μὲν τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορικῶν μαθημάτων ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἀπέσπασε τοὺς πλείστους τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν τῶν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια φοιτῶντων, διὰ δὲ τῆς ἀδείας, ἣν ἐχορήγησε τῷ Καθηγητῇ ἀπέσπασεν ἱκανοὺς ὑποτρόφους· καὶ οὕτως ἀμφοτέρω τὰ ἰδιωτικὰ κατήνησαν εἰς θέσιν οὐχὶ εὐχάριστον· καὶ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἡ συντήρησις αὐτῶν θέλει εἶναι ἀδύνατος μετ' οὐ πολὺ.

Ἐννοοῦμεν τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἡ Κυβέρνησις εἰσήγαγεν ἐν τῷ Β. Γυμνασίῳ Ἐμπορικὰ μαθήματα, καὶ δὲν κατακρίνομεν αὐτόν. Βεβαίως πολλοὶ τῶν ἀπόρων μαθητῶν, προτιθέμενοι νὰ διατρέξωσιν ἐμπορικὸν στάδιον, καὶ στερούμενοι τῶν ἀναγκαίων διδασκτρων, ὅπως μαθητεύωσιν ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, ἔπρεπε νὰ εὐρίσκωσι τὰ μαθήματα ταῦτα δωρεάν ἐν τῷ Β. Γυμνασίῳ. Εἰ καὶ γινώσκωμεν, ὅτι ὀλίγοι εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι, καὶ ὅτι πάλιν ὑπὲρ τῶν εὐπορούντων ἀπέβη ἡ εὐκολία αὕτη, ὅμως παραδεχόμεθα ὡς ἐπαινετὸν τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, οὐδὲ νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν ἀδειαν, ἣν ἐχορήγησε τῷ Καθηγητῇ Κυρίῳ Ν. Πιερτῇ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους· ἃ) ὁ Κύριος Ν. Πιερτῆς εὐθὺς εἰς τὴν ἀγγελίαν τῆς συστάσεως τοῦ μαθητοτροφείου τοῦ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ δημόσιον μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἰς μόνον τὸ Β. Γυμνάσιον γίνεταί πρόσδος, καὶ ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ προ-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΕΘΝΩΝ. ΣΙΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 24 καὶ 25.)
Ὁ Σινικὸς πολιτισμὸς εἶναι ἀναμφισβήτητος ὁ ἀρχαιότατος τῶν πολιτισμῶν τοῦ Κόσμου· διότι ἀσθεντικῶς, τούτεστι κατὰ τὰς μαρτυρίας τῆς τῶν Σινῶν ἱστορίας, ἀναβαίνει εἰς διαχλίαια καὶ ἐξακόσια ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Αἱ ἀποδείξεις, αἱ συνειληγμένα εἰς τὸ Σου-κίγκ, ἢ τὸ ἐξ αἰρέτων βιβλίων, καὶ ἰδίως εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ κεφάλαια, εἰσὶν αἱ ἀρχαιότερα ἱστορικὰ ἀποδείξεις. Ἄλλῃθι μὲν ὑπάρχει, ὅτι τὸ Σου-κίγκ ἐπιδιωρθώθη ὑπὸ τοῦ Κούγκ-φου-Τσέου (τοῦ Κομφουκιου) ἐν τῷ ἔκτῳ πρὸ Χριστοῦ αἰῶνι· ἀλλ' ὁ μέγας οὗτος φιλόσοφος, ὅστις προσέφερε βαθύτατον πρὸς τὴν ἀρχαιότητα σέβας, οὐδόλω· ἠλλοίωτε τὰς ἀποδείξεις, αἱ διεκόσμησεν. Ἄλλως τε, τὸ ὕψος τῶν ἀποδείξεων ταύτων, ὑπερ τοῦτον διαφέρει τοῦ νεωτέρου ὕψους, ὅταν τὸ τῶν ἀ-

δεκα Πινάκων διαφέρει τοῦ ὕψους τοῦ Κικέρωνος, εἶναι διὰ τοῦ Σινολόγου ἀρκούσα τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν ἀπόδειξις. Τὸ μάλιστα θαυμαστὸν εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ὠραίου τούτου μνημείου τῆς ἀρχαιότητος εἶναι ὁ ὕψιλος ναὸς, ἡ ἐξόχως ἠθικὴ ἔννοια, ἧτις ἐνυπάρχει εἰς αὐτό. Οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου ἐκεῖνου, καὶ τὰ πρόσωπα, εἰς ὧν τὰ στόματα ἐπέβησαν οἱ ἐν αὐτῷ περιεχόμενοι λόγοι, ἔπρεπεν εἰς ἐποχὴν τόσω ἀρχαίαν νὰ κατέχωσι τοιαύτην ἠθικὴν μόρφωσιν, ὅποιαν ἤθελεν εἶναι δύσκολον νὰ ὑπέρθῃ τις καὶ εἰς αὐτὰς ἡμῶν τὰς ἡμέρας. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀξίον τῆς σπουδῆς παντὸς φιλοσόφου καὶ ἱστορικοῦ. Αἱ ἐν τῷ Σου-κίγκ περιεχόμεναι ἰδέαι περὶ τῆς Θεότητος, περὶ τῆς εὐεργετικῆς ἐπιρροῆς, ἣν σταθερῶς ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν συμβατῶν τοῦ Κόσμου, εἶναι σαφεῖς καὶ ἀξίαι κατὰ τὰ πάντα τῆς Θεοῦ σοφίας. Ἐν αὐτῷ περιχρῶνται πρὸ πάντων ἡ σταθερὰ ἐπιέργεια τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ τῆς ὑπερτάτης Προνοίας εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἡγεμόνων πρὸς τοὺς λαοὺς, ἡ τῶν κυβερνῶντων πρὸς τοὺς κυβερνωμένους· καὶ ἡ ἐπιέργεια αὕτη γίνεταί πάντοτε ἐπ' ἀγαθῶ τῶν τελευταίων τούτων, τούτεστι τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐξάσκησις τῆς ὑποταχῆς, ἧτις ἐν ταῖς νεωτέροις ἡμῶν κοινωνίαις συνίσταται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ νὰ καρπῶνται ὀλίγοι τινὲς τοὺς κόπους τῶν πολλῶν, θεωρεῖται ἐν τῷ Σου-κίγκ ὡς θρησκευτικὴ ἐπιλήρησις οὐρα-

νίας τινὸς ἀποστολῆς ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ λαοῦ, εὐγενῆς τῆς καὶ μεγάλης ἐντολῆς, ἐμπειστημένη μὲν εἰς τὸν μέλλον ἀφωαιωμένον, ἢ εἰς τὸν μέλλον ἱκανόν, ἀποσυραμένη δὲ εὐθὺς εἰς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ ἐντελοδόχος ἐλλείπει ἀπὸ τῆς δεδωμένης αὐτῷ ἐντολῆς. Εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος δὲν διδασκονται διὰ τοσοῦτον ὑψηλοῦ ὕψους, τοσοῦτον ἀξιοπρεποῦς, καὶ τοσοῦτον συμφῶν πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ χρέη τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν λαῶν, τῶν κυβερνῶντων καὶ τῶν κυβερνωμένων. Ἐκεῖ τῷ ὄντι ἐπέβη εἰς πρᾶξιν τὸ μέγα τοῦτο αἷωμα τῆς νεωτέρας Δημοκρατίας «Φωνὴ Λαοῦ, φωνὴ Θεοῦ». Τὸ αἷωμα τοῦτο ἐμφαίνεται πανταχοῦ τοῦ βιβλίου ἐκεῖνου. ἀλλὰ πρὸ πάντων εὐρίσκειται οὕτως ἐντετυπωμένον εἰς τὸ τέλος τοῦ Κεφαλαίου Κᾶο-Γίκο-Μό, τούτεστι «Συμβουλαὶ τοῦ Κᾶο-Γίκο», ἐν ᾧ ἀναγιγνώσκονται τὰ ἐξῆς.
«Ὅντινα βλέπῃ καὶ ἀκούῃ ὁ Λαός, τοῦτον βλέπει καὶ ἀκούει καὶ ὁ Οὐρανός. Ὅντινα ὁ λαὸς κρίνει ἄξιον ἔμοιον ἔῃ; ἢ τιμωρῆται, τοῦτον καὶ ὁ Οὐρανός θέλει νὰ τιμωρῆσῃ καὶ ν' ἀνταμείψῃ. Ἰπάρχει στενὴ τις σχέσηις μεταξὺ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ λαοῦ. Ἄς προσεχωίη λοιπὸν καὶ ἄς προσυδάτωσιν οἱ κυβερνῶντες τοὺς λαοὺς.». Τὸ αἷωμα τοῦτο εὐρίσκειται ὁμοίως ἐντετυπωμένον ὡς ἐφῆκα εἰς τὸ Τα-Χιό, τούτεστι Μεγάλη Σπουδῆ.

έσθ' 480,000 δολλάρ, "Αγ. Φραγκλίκος (τινές ένώθησαν) 700,000 δολλάρ, Είρηνηκός (άγνωστον τί έγινετο) 68,000 δολλάρ, Τρικυμία (άγνωστον τί έγινετο) 300,000 δολ. Κεντρική Αμερική (όλιγοι έσώθησαν), 140,000 δολ. Τό όλον 4 εκατομ, 250,000 δολ. αριθμός, τόν όποιον πρέπει να διπλασιάσωμεν, έάν προσθέσωμεν τήν τιμήν τών έμπορευμάτων εις τήν αξίαν τών πλοίων.

(Αθηνά.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τήν παρελθούσαν Τετάρτην περιεμένοντο εις Αθήνας αί Α. Α. Μ. Μ. ο Βασιλεύς και η Βασίλισσα. Τα της ύποδοχής Αύτων ήσαν παρεσκευασμένα δ' ά πάσης λαμπρότητος, ως αναγινώσκωμεν εν ταίς εφημερίσι της πρωτεύουσας. Υπολογίζουσι δε, ότι τό δαπανηθησόμενον ποσόν υπό τε της Κυβερνήσεως, των δήμων Αθηνών και Πειραιώς και των πολιτών, θέλει αναβή εις 100 χιλ. δραχμών.

— Δίκαιον είναι τήν έδραν του άποβιώσαντος Γερουσιαστου Χρυσογίλου να καταλάβη εν τή Γερουσία ο σεβάσμιος του Έθνους Διδάσκαλος Κύριος Κ. Ασωπίος, όπως αντιπροσωπεύονται εν τώ Συνεδρίω των γερων της Ελλάδος και τά γράμματα, άτινα υπήρξαν εν των στοιχείων του Έλληνικού άγώνος. Ο γέρον του Έθνους Διδάσκαλος θέλει καθίσει εν τή Γερουσία, ουχι ως Πελοποννήσιος ή Στερεοελλαδίτης, ή Νησιώτης, κατά τάς επικρατούσας όπως δήποτε εν τοίς τοιούτοις διορισμοίς ιδέας, ουχι ως Γαλλόφων, ή Αγγλόφων, ή Ρωσόφων κατά τάς άλλ' οτε μελ δυστυχώς επικρατούσας, νυν δε ευτυχώς εκλιπούσας διακρίσεις των εν Ελλάδι πολιτικών άνδρων, άλλ' ως ευεργετήτας σύμπαν τώ Έλληνικόν διά της διδασκαλίας και των συγγραμμάτων αυτού, ως τις ζωσα εικών της άσιπότε επικρατούσης εν τή Ελλάδι φιλομαθείας, και της ευγενούς Έλληνικής μεγαλοφυίας περι τά γράμματα και τήν φιλολογίαν. Ελπίζομεν, ότι τό Υπουργείον Βούλγαρη, όπερ προς τοίς άλλοις ευγενή έπεδείξατο ζήλον υπέρ της του Έθνους εκπαίδεύσεως, θέλει επισφραγίσει τήν των κοινών διοίκησιν αυτού διά πράξεως Έθνικην ύπισχυομένης αυτώ τήν ευγνωμοσύνην. Ουδεμίαν δε έχομεν άμφιβολίαν, ότι ο φιλόμουςος ήμων Αναξ μετ' ά χαράς θέλει άκούσειν και μετά προθυμίας θέλει παραδεχθί τοιαύτην των Υπουργών Αύτου πρότασιν. Έάν δε ποτέ τις κατηγορήσῃ της διοικήσεως των Υπουργών τούτων, έστωσαν βίβαιοι, ότι ή λαμπρότερα των άπολογίων, ήν δύνανται ν' άποτείνωσι προς τούς κατηγορούς αυτών θέλει είναι, ότι έτίμησαν εν Ελλάδι τά γράμματα, εισαγαγόντες εις τήν Γερουσίαν ως αντιπρόσωπον αυτών τόν γηραιόν του Έθνους Διδάσκαλον, τόν Κωνσταντίον Ασωπίον.

— Ο νέος Πρέσβυς της Γαλλίας Κ. Μοντερώ άφίκετο εις Αθήνας τήν παρελθούσαν Κυριακήν. Περιεμένετο δε εντός της παρελθούσης εβδομάδος και ό εν άδεία άπών Πρέσβυς της Αγγλίας Κύριος Ουάις. Οί συνήθως άπό της παρουσίας και των συστάσεων των ξένων Πρέσβων προσδοκώντες νέαν πραγμάτων τάξιν και προσώπων έγκατάστασιν, υποθέτουσιν ως εκ της επανόδου της Βασίλισσης και της συγχρόνου των Πρέσβων, ότι μεταβολή έπίκειται Υπουργική,

των καθήκοντα, αλλά διότι έθίωρει του. Ηγεμόνας μόνου υπευθύνου διά τό άγαθόν ή τό κακόν, όπερ συνέβαινε εις τό Κράτος, της ευτυχίας ή της δυστυχίας των λαών, άτινες ήσαν έμπιστευμένοι αυτώ. Διά τούτο έλεγε « Τό κυβερνά τήν έπουτο πατρίδα διά της αναγκαίας άρετης, » και ικανότητος καθιστά τόν κυβερνώντα όμοιον προς τόν Πολικόν άστέρα, όστις μένει άκίνητος εις τήν έαυτου θέση, ένθ' οι λοιποί άστéρες κινούνται περι αυτόν, και έχουσιν αυτόν οδηγόν.

Τόσον ζωηράν πίσιν ειχεν εις τήν ισχύν των δογημάτων, άτινα έδίδασκε τούς συγχρόνους έαυτώ Ηγεμόνας, ώτε έλεγε. « Έάν κατείχον τήν άποστολήν της Βασίλειας, δεν ήθελον δαπανήσιν χρόνον πλέον της μιάς γενεάς, διά να κάμω να βασιλεύσῃ πανταχού ή άρετή της άνθρώπιτητος. »

[ακολουθεί.]

και τοιαύτα άλλα φρονούσι και διαδίδουσιν. Οί γινώσκοντες όμως, ότι και η Βασιλεία ευρεν εν τοίς νυν κυβερνώσι τήν Ελλάδα Υπουργούς άτομικην άυταπάρνησιν, όπως ύπηρετήσωσιν αυτήν και τό Έθνος εν καιροίς κρίσιμωτάτοις, και οι ξένοι Πρέσβεις ευρον εν αυτοίς τό προσήκον σεβας εις τάς ευεργετίας της Ελλάδος Δυνάμεις, τάς υπ' αυτών αντιπροσωπευόμενας, ουδένα ευρίσκουσι λόγον Υπουργική μεταβολής, καλώς έχόντων των πραγμάτων κατά τε τήν έσωτερικήν διοίκησιν και τάς έξωτερικάς της Ελλάδος σχέσεις. Πιθανώτερον δε να έπέλθῃ τοιαύτη τις μεταβολή μετά τήν συγκάλεισιν των Βουλών, εάν αυται δείξωσιν άπαρέσκεψιν προς τήν Κυβέρνησιν των νυν Υπουργών, και ο Βασιλεύς θεωρήσῃ έντευθεν αναγκαίαν τήν μεταβολήν του Υπουργείου. "Αλλως τε είναι, δι' ήμās τουλάχιστον, άκατάληπτον, διά τί ή έπάνοδος της Βασίλισσης εις τήν Ελλάδα πρέπει να επενέγκῃ τήν μεταβολήν του Υπουργείου, ως ει έπρεπε ν' άποφασισθί τό ζήτημα τούτο εν Στουτγάρδη, ή άλλαχού, και ουχι εν Αθήναις εν τοίς Ανακτόροις του Οθωνος και υπ' αυτου του Οθωνος. Πότε θέλομεν άπομάθειν οι Έλληνες τήν κακίστην έξιν του περι της έσωτερικής ήμων διοικήσεως σκέπτεσθαι και λαλείν ουχι άνεξαρτήτως πάσης ξενικής ιδέας και επεμβάσεως!

— Ο μέχρι τούδε επιτετραμμένος τά της Βουαρίας εν Αθήναις Κύριος Φέδερ προεβίβασθη έκτακτος άπεσταλμένος και πληρεξούσιος Υπουργός και υπό τόν τίτλον τούτον επανέρχεται προσεχώς εις Αθήνας.

— Διά Β. Διατάγματος της 7ης του παρόντος ένεκρίθη να χαρακτηρισθί ως Έπαρχιακή όδός ή τήν Ερμούπολιν μετά της Σύρου συνδέουσα (Αύγη).

— Η ποιότης του άρτου έβελτιώθη αρκετά, και ή προσήκουσα άφθονία ύπάρχει ήδη εν τή αγορά. Καλόν είναι να προσέχωσι πάντοτε αι Αρχαι, όπως ή κατά Νόμον απαιτούμενη ποσότης σίτου ύπάρχει παρακατατεθειμένη εις ταίς αποθήκαις των άρτοποιών, όπως μη συμβαίη τό άτοπον, όπερ πρό όλίγων ήμερών συνέβη, τοιαύτη πόλις, ως ή Ερμούπολις, υπέρ τάς 20 χιλιάδας ψυχών περιέχουσα, να ευρεθί άίφνης εν σιτοδεία, και μάλιστα εν τοιαύτη του έτους ώρα, και γενικής επικρατούσης άφθονίας σιτηρών καθ' όλον τό Κράτος.

— Αύριον περιμένεται εκ Πειραιώς ο δήμαρχος Έρμουπόλεως Κύριος Αμβρόσιος Δαμαλάς, επανερχόμενος άπό της εις Ιταλίαν και άλλαχού της Ευρώπης περιηγήσεως αυτου χάριν της πασχούσης υγείας του. Κατά συνέπειαν ό εν άπουσία αυτου εκπληρώσας χρέη Δημάρχου Δημαρχικός Πάρεδρος Κύριος Νικόλαος Έλευθερίου θέλει παραδώσειν εις αυτόν τήν διεύθυνσιν της Δημοτικής Αρχής, ήν επί τρεις μήνας διεύθυνε μετά φρονήσεως και ζήλου άξιολογού, άποπερατώσας πολλά Δημοτικά έργα, άτινα ευρεν ήρχισμένα, και επιμελώς ένασχοληθείς εις τήν εξακολούθησιν της οδοποιίας και εις τό άνοιγμα διαφόρων οδών εντός της πόλεως διά της κατεδαφίσεως πολλών έτοιμορρόπων οικίσκων, και άλλων δι' άποζημιώσεως καταβληθέντων. Ο Κύριος Νικόλαος Έλευθερίου είναι εις των πρώτων της Έρμουπόλεως κατοίκων και ιδιοκτητών, πολλάκις εκπληρώσας καθήκοντα Δημοτικού Αρχοντος μετά ζήλου και τιμιότητος αξίας της Υδραϊκής καταγωγής του και της επικρατούσης εν τή κοινωνία ήμων άφιλοκερδούς άφοσίσεως εις τήν πρόοδον και τόν καλλωπισμόν της πόλεως. Διά τήν τοιαύτην των κατά καιρούς Αρχόντων της Έρμουπόλεως άφιλοκερδή άφοσίωσιν εις τήν πρόοδον και τόν καλλωπισμόν αυτης, ήτις αληθώς πρέπει να χρησιμεύῃ ως παράδειγμα εις πάντας τούς αναδεχομένους τήν διοίκησιν Δήμων, ή πόλις αυτη ευρίσκεται ήδη εις θαυμασίαν άκμήν, και έτι μάλλον θέλει ακμάσειν, εάν ή προθυμία και ό ζήλος των κατοίκων και των Αρχόντων αυτης ευρίσκωσι και τήν Κυβέρνησιν πρόθυμον συνεργόν εις τήν εκτέλεσιν των άγαθών αυτών σκοπών.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Αριθ. 327.

Αποποίησης πλειστηριασμού. Ο παρ' τοίς εν Σύρω Πρωτοδικαις δικαστικώ Κλητήρ Μιχ. Μπαγιάνος διατέλων παρά τώ Ειρηνοδικείω Μοκόνου δηλοποιεί ότι

Πρός εκτέλεσιν του υπ' αριθμόν 439+ και άπό 23 Ιουνίου 1851 έτους εκτελεστού δανειστικού συμβολαίου συνταχθέντο: ένώπιον του τότε Συμβολαιογράφου: Ειρηνοδίκου Μοκόνου Π. Ιωννικοπούλου και δικαίως της εις έμέ δοθείσης πληρεξουσιότητος του επιτευθέντος δανειστικού Μοκόνου Καλογερά εκτίθεται εις αναγκαστικόν πλειστηριασμόν εν τώ Δήμω τούτω έξωθεν του καρενείου του Πέτρου Α. Γαύζη και ένώπιον του Συμβολαιογράφου: Ειρηνοδίκου Μοκόνου Σόλωνος Αζιότου ή του νομίμου αναπληρωτού αυτου: ό εις τήν υπ' αριθμ. 327 και υπό σιμερηνήν ήμερομηνίαν εκθέσιν μου άναγκαστική: κατασχέσει: άνεφερόμενο: άγρός της αποβιώσας Αικατερίνης συζύγου Ν. Σαργαντάνη εκτιμήθη διά δραχμάς 240 υπό του δημαρχικού παρέδρου Μοκόνου πρό- άπό τιν εν τού εκπλειστηριασμού αυτου των διά του άνωτέρου μνημονομένου συμβολαίου εις τόν καταδιδώοντα ό οικουμένων δραχμών κεφάλαιον 100 των τόκων αυτών άπό της συντάξεως του όμολόγου μέχρι της επιταγής ήτοι τήν 12 Απριλίου 1857 δραχμάς 60 των της επιταγής κοινοποιήσεων και λοιπών έξόδων δραχμ. 28. τό όλον κεφαλαίου τόκου και έξοδα δραχμ. 188 πρό: δε και των τόκων της υπερμερείας επί τούτων όλων άπό της επιδόσεως της επιταγής μέχρι τελείας έξοφλήσεως ανά 12 τοίς 0]0 κατ' έτος πρό τόν επιτάσσοντα.

— Ο πλειστηριασμός του άναφερόμενου άγρου άρρετια από σήμερα και θέλει τελειώσει όριστικώς τήν δεκάτην έβδομήν Νοεμβρίου π. ε. ή μέραν Κυριακήν ώραν 12 της μεσημβρίας κηρυττόμενος διά κήρυκος δημοσίου άπό τήν 10 π. μ. μέχρι της 12 της αυτης ήμέρας.

Πρώτη προσφορά προτιδιορίζεται παρά του καταδιδώοντος: Μ. Καλογερά ή ποσότης των δραχμών 200 ήτις και θέλει κηρύττεσθαι.

Προκαλούνται οι επιθυμούντες να γεινωσιν άγορασται του πλειστηριασθησομένου τούτου άγρου να παρουσιασθώσιν κατά τήν ειρημμένην ήμεραν εις τόν όρισθέντα ώ: άνωτέρω τόπον και πλειοδότησουν.

Η κατακύρωσις θέλει γίνει εις τόν τό πλείονα προσφέροντα μετά παρελευσιν τριών λεπτών της ώρας άπό της δωδεκάτης της μεσημβρίας διδομένου του σήμερου διά σιμητανίου ή κώδωνος, τά δε χρέματα θέλου πληρωθί άμέσως τοίς μετρητοίς παραδιδόμενου συγχρόνως εις τόν τελευταίον πλειοδότην του κατασχεθέντος άγρου.

Αντίγραφα της παρούσης μετά της επισημμένης εκθέσεως αναγκαστικής κατασχέσεως θέλου κοινοποιηθί και τοιχοκολληθί εις τήν παρά του νόμου όριζόμενα μέρη επίσημα δε δημοσιευθώσιν κατά τόν νόμον και διά της εν Σύρω εκδιδόμενης έφημερίδος: ο Αστέρ.

Αριθ. 326.

Εκθέσις άναγκαστικής κατασχέσεως. Εν Μοκόνω σήμερα τήν δεκάτην Οκτωβρίου του 1857 έτους ήμεραν Πέμπτην περί τήν τρίτην ώραν μ. μ. ο ύποφανόμενος Μιχ. Μπαγιάνος δικαστικός κλητήρ των εν Σύρω Πρωτοδικών δικαίων παρά τώ ειρηνοδικείω

κείω Μοκόνου κατά παραγγελίαν του Κ. Μοκόνου Καλογερά κατοίκου Μοκόνου. δι' ής με δίδει τήν αναγκαίαν πληρεξουσιότητα να κατάσχω αναγκαστικώς και εκθέσω εις δημόσιον πλειστηριασμόν τό παρά πόδας περιγραφόμενον ένυπόθηκον ακίνητον κτήμα της αποβιώσας Αικατερίνης συζύγου Ν. Σαργαντάνη περιελαμβανόν ήδη κατά κληρονομίαν εις τά τέκνα αυτης: Ιωάννην, Δούκην και Μανθιλένον Ν. Σαργαντάνη αδελφούς και τοίκους Μοκόνου, διαμένοντες: ο μεν πρώτος εις Αγγλίαν, ο δε δεύτερος εις Τουρκίαν και ή τρίτη ένταυθα. Πρό: εκτέλεσιν του υπ' αριθμόν 439+ και άπό 23 Ιουνίου 1851 εκτελεστού δανειστικού συμβολαίου συνταχθέντο: ένώπιον του τότε Συμβολαιογράφου: Ειρηνοδίκου Μοκόνου Π. Ιωννικοπούλου όπερ εκηρύχθη έκτελεστόν κατά τόν νομον και έκονοποιήθη εν αντίγραφον άρμοδιως εις τούς κληρονόμους της όρειλέτιδος: με επιταγήν προς πληρωμήν χωρίς όμως και να πληρώσουν ούτοι εντός της νομίμου προθεσμίας τάς δ' αυτου όφειλομένας δραχμάς εκάτεν τούς τόκους αυτών άπό της συντάξεως του όμολόγου μέχρι της επιταγής ήτοι τήν 12 Απριλίου 1857 δραχμάς 60 ήτοι τήν 12 της επιταγής κοινοποιήσεως: και λοιπά έξοδα δραχμ. είκοσι όκτώ τό όλον κεφαλαίου τόκων και έξοδα δραχμ. 188 πρό: δε και τούς τόκους της υπερμερείας επί τούτων όλων άπό της επιδόσεως της επιταγής μέχρι τελείας έξοφλήσεως ανά 12 τοίς 0]0 κατ' έτος πρό τόν επιτάσσοντα.

Παρακάθωσιν κατά συνέπειαν τήν Δημαρχικόν Πάρεδρον Μοκόνου Κ. Μ. Τρανόν μετέδην μετ' αυτου κοινοποιήσιν εις τόν παρά τήν θείην τήν Αθήναις Μοκόνου Τούρλον κείμενον ένυπόθηκον άγρον (καλλιεργούμενον υπό του Δημ. Ζευγαλώη) της αποβιώσας της Αικατερίνης Ν. Σαργαντάνη έκτάσεως μία και ήμισίως τοπιών Ζευγαριών ως έγγιστα άνω ποσότητος μετρηται, και συνορευόμενες άπό τού παρακειμένου άγρου προς άνατολάς: μεν του Δημ. Κ. Ζευγαρώη και των κληρονόμων Ειρήνας Ιω. Δακτυλίδη, προς νότον των κληρονόμων Αθ. Αουκούρη, προς βορράν του Εμ. Κατάνη και προς δύτιν με δημόσιον όδον εκτιμηθέντων δε παρά τού Δημαρχικου Πάρεδρου ως περιγραφόμενα διά δραχμ. 240 κατάσχον τούτον αναγκαστικώς: όπως τόν εκθέσω εις πλειστηριασμόν δημόσιον και πληρωθί εκ του εκπλειστηριασμού αυτου ο καταδιδώων τά δια έχει να λαμβάνη διά του εκτελουμένου συμβολαίου συμφώνως: με τήν πρός πληρωμήν επιταγήν ήτοι δραχμάς, 188. πρό: δε και τούς τόκους της υπερμερείας επί τού ποσού τούτου άπό της επιδόσεως της επιταγής μέχρι τελείας έξοφλήσεως ανά 12 τοίς 0]0 κατ' έτος: και παρά τήν εκτέλεσιν γεινωσόμενα έξοδα.

Ο πλειστηριασμός όθεν του κατασχεθέντος τούτου άγρου ως ευρεσθαι, θέλει ενεργηθί τήν πρώτην Κυριακήν μετά παρελευσιν τσσαράς εβδομάδων άπό σήμερα, ήτοι τήν δεκάτην έβδομήν Νοεμβρίου τρέχόντος έτους ήμεραν Κυριακήν συμφώνως με τούς όρισμούς της πολιτικής οικονομίας.

Εις πίστωσιν όθεν συνετάχθη παρούσα εκθέσις ήτις αναγνωσθή ύπογράφεται παρά του Δημαρχικου Πάρεδρου και έμου του δικαστικού κλητήρος.

Ο Δημαρχ. Πάρεδρος Εμ. Τρανός.

Ο Κλητήρ Μιχ. Μπαγιάνος.

Διά τήν αντίγραφην Εν Μοκόνω τή 11 Οκτωβρίου 1857.

(Επιταί Αικας. Παρόρτμα) Ο εκδότης: Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣ